

kan give nærmere regler om fremgangsmåden med henblik på sikring af, at det nødvendige grundlag for vurdering af prisfastsættelsen er til stede.

Bestemmelsen i stk. 2 fastslår, at priser og betingelser principielt er offentlige.

Som et effektivt værn mod anvendelse af ikke-behørigt anmeldte priser og betingelser fastslår stk. 3 et ugyldighedsprincip. Hertil kommer, at overtrædelse af anmeldelsespligten evt. kan medføre bødestraf, jfr. bemyndigelsen i § 14, stk. 2.

Elprisudvalget skal, såfremt det finder, at priser eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne efter § 9, og forudsat, at forhandlinger er resultatløse, give pålæg om ændring af pris eller betingelser. Anvendelsen af begrebet „urimelig“ forudsættes at hvile på det tilsvarende begreb i monopollovgivningen, jfr. monopollovens § 11.

I § 10, stk. 5, er optaget en særlig regel om udvalgets adgang til efter forhandling at give pålæg om ændring af priser eller betingelser i tilfælde, hvor der kan tilvejebringes dokumentation for, at sådanne priser eller andre betingelser vil medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi. I denne forbindelse bemærkes, at boligministeriet efter aftale med det interdepartementale koordinationsudvalg vedrørende energispørgsmål har nedsat et interministerielt udvalg, der bistået af eksperter skal foretage en sammenlignende undersøgelse af de forskellige opvarmningsmetoders hensigtsmæssighed. De resultater, der måtte fremkomme fra dette udvalgs arbejde, vil, ligesom resultater af undersøgelser som måtte blive foretaget på andre energianvendelsesområder, kunne danne grundlag for den eventuelle anvendelse af bestemmelsen i § 10, stk. 5. Da en beslutning efter § 10, stk. 5, vil kunne få en vis indflydelse på den enkelte bevillingshavers økonomiske vilkår bemærkes det, at bestemmelsen, jfr. også § 9, bør administreres på en sådan måde, at bevillingshaverens samlede nettoprovenu af elforsyningsvirksomheden ikke forringes.

Til § 11.

Bestemmelsen omhandler elprisudvalgets sammensætning, hvor det på den ene side forekommer ønskeligt, at både elværker og kommuner, som er i besiddelse af indsigt og erfaring på elforsyningsområdet, repræsenteres, men hvor der på den anden side af hensyn til de samfundsmæssige interesser må sikres en majoritet af uafhængige medlemmer, herunder formanden, som kan varetage også generelt energiforsyningsmæssige interesser ud fra en juridisk, nationaløkonomisk, regnskabsmæssig og teknisk sagkundskab. Som der nærmere er rede-

gjort for i de almindelige bemærkninger, forudsættes udvalgets sekretariatsforretninger varetaget af monopoltilsynets direktorat. Under den hidtidige lovgivning har monopoltilsynet kun kunnet gribe ind i prisfastsættelsen i de ikke-kommunale elværker, hvorimod kommunale værkers priser og kommunalt fastsatte forbrugerpriser ikke har været underkastet kontrol.

Tilsynet har kun i begrænset omfang kunnet tage stilling til omlægning af tarifysystemer. Spørgsmål om tarifiering og prisdifferentiering over for forskellige kundegrupper har tilsynet kun været inde på i forbindelse med fortolkningen af de tidligere pris- og avancelove. Det må imidlertid antages, at der fremover vil rejse sig mange spørgsmål i denne forbindelse.

Til § 12.

Bestemmelsen forudsætter, at elprisudvalgets afgørelser træffes efter samme regler, som gælder for afgørelser truffet af monopoltilsynet i henhold til monopollovgivningen; således vil udvalgets afgørelser kunne indbringes for monopolankenævnet, hvis afgørelser kan efterprøves af domstolene.

Til § 13.

I henhold til en overenskomst af 1. januar 1959, revideret i juli 1971, mellem handelsministeriet og Danske Elværkers Forening, er de primære elværker, der dækker mere end 99 pct. af Danmarks elforbrug, forpligtet til til enhver tid at opretholde brændselslagre svarende til mindst 3 måneders forbrug (pr. 1. februar hvert år dog mindst 4½ måneders forbrug) baseret på forbruget i de tilsvarende måneder i det foregående kalenderår med et tillæg på 7 pct. Lageret kan bestå af olie eller kul efter værkerne valg, men skal være sammensat således, at det kan udnyttes til elproduktion uden supplerende tilførsler af andet brændsel. Lagrene er fuldt etablerede, og elværkerne rapporterer månedligt til handelsministeriet. Ordningen er finansieret af elværkerne.

Baggrunden for ønsket om en lovfæstelse af ordningen og tilvejebringelsen af hjemmel til at pålægge elforsyningsvirksomheder at indrette og drive produktionsanlæggene med bestemte former for brændsel er to på EF-rådsmøder for energiministre den 17. december 1974 (1) og 13. februar 1975 (2) vedtagne direktiver samt et af EF-kommissionen fremsat direktivforslag (3):

- 1) Direktiv om, at indgåelse af nye og forlængelse af bestående kontrakter om levering af naturgas til kraftværker gøres betinget af forhåndsgodkendelse fra medlemsstaternes myndigheder. God-